

Ἐπὶ τῶν ἀμέσων δ' ἐκείνου διαδόχων: Οὐ ρ χ ἄ ν καὶ Μ ο υ ρ ἄ τ Α' περαιωθὲν εἰς τὴν Εὐρώπην κατέλαβε τὴν ἐν τῇ θρακικῇ Χερσονήσῳ Καλλίπολιν, ὅθεν κατὰ μικρὸν ἐξέτεινε τὰς κατακτήσεις του εἰς Θράκην, Μακεδονίαν καὶ Θεσσαλίαν ὁ Β α ῖ α ζ ῆ τ δὲ ἤδη υἱὸς τοῦ Μουράτ, ἤθελε βεβαίως ἀνατρέψει τὸ σχεδὸν εἰς μόνα τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ τείχη περιορισθὲν βυζαντινὸν βασίλειον, ἂν δὲν προσεβάλλετο ἐν Ἀσίᾳ (παρὰ τὴν Ἄγκυραν) καὶ δὲν ἤχμαλωτεύετο (1402) ὑπὸ τοῦ κραταιοῦ δορυκτῆτορος τῶν Μογγόλων Ταμερλάνου. Οἱ ἄμεσοι αὐτοῦ διάδοχοι ἔπρεπε νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἀσιατικῶν ἐπαρχιῶν· ἀλλ' ἀφοῦ τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν αὐτῶν πράγματα ἐξησφαλίσθησαν, ὁ δὲ Μ ο υ ρ ἄ τ Β' ἐξεδικήθη ἐν τῇ περὶ Βάρνην φονικῇ μάχῃ (1448) τὴν παράσπονδον τῶν δυτικῶν Χριστιανῶν ἐπίθεσιν, εὐθὺς ὁ μετ' αὐτὸν βασιλεύσας Μ ω ἄ μ ε θ Β' ἐπεχείρησε σπουδαίως τὴν 6 ἁπριλίου 1453 τὴν πολιορκίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν 29 μαΐου, μετὰ γενναίαν τοῦ τελευταίου ἀειμνήστου αὐτοκράτορος Κ ω ν σ τ α ν τ ῖ ν ο υ Π α λ α ι ο λ ὅ γ ο υ ἄμυναν, ἐγένετο κύριος αὐτῆς. Μετὰ τὴν ἄλωσιν δὲ τοῦ Βυζαντίου ἡ κυριότης τῶν Τούρκων ἐξετάθη κατὰ μικρὸν καὶ εἰς ὅλην τὴν πρῶην ἐκείνου ἐπικράτειαν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ἑλλάδος. Μόνη δὲ ἡ Ἐνετία ὑπὲρ τοὺς δύο αἰῶνας ἐξηκολούθησε νὰ διαμφισβητῇ τὴν τουρκικὴν κυριότητα· καὶ ὅτε μὲν, κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, εὐρίσκετο ἐν τῇ κατοχῇ τῶν καλλιτέρων τῆς Ἑλλάδος μερῶν, ὅτε δ' ἐξεβάλλετο ἀπὸ τούτων, ἕως οὗ κατὰ τὸ 1717, μετὰ τὴν τελείαν τῆς Πελοποννήσου καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγους ἀπώλειαν, ἡ σημαία τοῦ ἀγίου Μάρκου δὲν ἐκυμάτιζε πλέον εἰμῆ ἐπὶ μόνων τῶν Ἰονίων νήσων, ἡ δὲ τουρκικὴ ἡμισέληνος ἐπεκράτησεν ὀριστικῶς.

